quod & tu amat. Humanus homo immo beluinus amando
talia qualia beluę. Beluas enim d(eu)s proſtratas in faciem fecit.
paſtum quaerentes de terra. Te in duos pedes erexit de terra
tuam faciem ſurſum attendere uoluit. Non diſcordet cor
tuum a facie tua. non habeas faciem ſurſum. & cor deorſum
Immo uerum audi & uerum fac. Surſum cor ne mentiaris
in domo diſciplinę. Quando enim audis reſponde. ſed ſit
uerum quod reſpondes. Sic te dilige & diligis proximū
tā quā te ipſū. Quid eſt enim ſurſum habere cor niſi prius
quod dictum eſt. Diliges dnm̄ dm̄ tuum ex toto corde tuo
& ex tota anima tua & ex tota mente tua. Quia ergo duo
praecepta ſunt. Si unum diceret non ſufficeret. Sufficit
& unum ſi intellegatur. Nam aliquando ſic loquitur
ſcriptura ſicut paulus ap̄. Non adulterabis non homici
dium facies. Non concupiſces. Et ſi quod ē aliud mandatū
in hoc ſermone recapitulatur. Diliges proximū tuū tā quam
te ipſum. Dilectio proximi malum non operatur.
Plenitudo autem legis caritas. Quiſ ē caritas dilectio.
Nihil illud & iſ dixiſſe de dilectione dī. ſed ſolam proximi dilec
tionem dixit ſufficere ad implendam legem. quicquid
eſt aliud mandatum in hoc ſermone recapitulatur.
In hoc ſermone impletur inquo. Diliges proximū tuum
tanquam te ipſum. Ecce amū eſt. certe duo ſunt. In quibus
praeceptis tota lex pendet & prophetae. Vide quomo
do plus breuiatū ē. & adhuc pigri ſumus. Ecce quę
duo erant unum factū eſt. prorſus p(ro)ximum di
lige & ſufficit. Sed dilige quomodo te ipſum diligis.
Non quomodo te ipſum odiſti. Dilige p(ro)ximū tuū tā quam